

§ 10. 1. Dyrektor (kierownik) placówki organizuje ewidencję i kontrolę zapewniającą przestrzeganie zasad wynagradzania za pracę dodatkową, ustalonych w §§ 5, 6, 9.

2. Rady naukowe placówek naukowych PAN analizują celowość i efektywność prowadzonych przez te placówki prac pozaplanowych.

IV. Przepisy końcowe.

• § 11. 1. Jeśli wykonanie określonego zadania realizowanego w ramach współpracy wymienionej w § 2 wymaga współdziałania kilku różnych placówek naukowych PAN różnej specjalności lub jednostek organizacyjnych gospodarki społecznej, zainteresowane strony mogą wyznaczyć odpowiednich koordynatorów całości opracowywanych zagadnień.

2. Prace naukowo-badawcze szczególnie ważne dla rozwoju gospodarczego kraju, wymagające kompleksowej współpracy placówek naukowych Polskiej Akademii Nauk z innymi resortowymi placówkami badawczymi, szkołami wyższymi lub jednostkami organizacyjnymi gospodarki społecznej albo też podejmowane w ramach międzynarodowej kooperacji naukowej, programowane są i koordynowane przez Komitet do Spraw Techniki w trybie uregulowanym w § 1 ust. 2 uchwały nr 108 Rady Ministrów z dnia 16 marca 1963 r. w sprawie zasad współpracy pomiędzy szkołami wyższymi a jednostkami organizacyjnymi gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 32, poz. 163).

3. Placówka naukowa Polskiej Akademii Nauk, która zakończyła z wynikiem pomyślnym powierzoną jej pracę naukowo-badawczą, ma obowiązek udzielania pomocy w podjęciu przez zainteresowaną jednostkę organizacyjną gospodarki społecznej niezbędnych dla danej pracy prób, zmierzających do jej realizacji. Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk określi w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu do Spraw Techniki rodzaje prac, które można przedstawiać do nagród wymienionych w § 8 ust. 1 lit. b) tylko po stwierdzeniu pomyślnych wyników tych prób.

§ 12. Współpraca placówek naukowych PAN z jednostkami i instytucjami podległymi Ministrowi Obrony Narodowej i Ministrowi Spraw Wewnętrznych odbywa się na zasadach określonych odrębnymi przepisami.

§ 13. 1. Upoważnia się Sekretarza Naukowego Polskiej Akademii Nauk do wydawania w miarę potrzeby, w porozumieniu z zainteresowanymi ministrami, odpowiednich instrukcji wykonawczych dla podległych mu placówek w oparciu o wytyczne uchwały.

2. Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk sprawuje nadzór nad realizacją prac pozaplanowych oraz zarządza przeprowadzenie rewizji dokumentalnych związanych z tymi pracami zgodnie z obowiązującymi przepisami.

§ 14. Prace pozaplanowe, o których mowa w rozdziale III, finansowane są według zasad przewidzianych dla środków specjalnych, a w wyjątkowych, uzasadnionych rozmiarami tych prac przypadkach — według zasad dla gospodarstw pomocniczych. Decyzje w tej sprawie wydaje Sekretarz Naukowy Polskiej Akademii Nauk.

§ 15. Minister Finansów może po porozumieniu z Sekretarzem Naukowym Polskiej Akademii Nauk wydać szczegółowe przepisy finansowe oraz przepisy o prowadzeniu ewidencji, dotyczące spraw objętych uchwałą.

§ 16. Prace rozpoczęte przed dniem wejścia w życie uchwały i nie zakończone do dnia 31 grudnia 1963 r. powinny być kontynuowane po tym terminie po sporządzeniu umowy na warunkach i w trybie przewidzianym niniejszą uchwałą.

§ 17. Wykonanie uchwały porucza się Sekretarzowi Naukowemu Polskiej Akademii Nauk, Przewodniczącemu Komitetu do Spraw Techniki, Przewodniczącemu Komitetu Pracy i Plac i Ministrowi Finansów oraz wszystkim ministrom i prezydentom wojewódzkich rad narodowych (rad narodowych miast wyłączonych z województw).

§ 18. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 maja 1963 r.
Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

165

ZARZĄDZENIE Nr 61 PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 12 kwietnia 1963 r.

w sprawie określenia szkół wyższych i szkół średnich, których studenci (uczniowie) uprawnieni są do korzystania z odroczenia zasadniczej służby wojskowej.

Na podstawie art. 28 ust. 3 ustawy z dnia 30 stycznia 1959 r. o powszechnym obowiązku wojskowym (Dz. U. z 1959 r. Nr 14, poz. 75, Nr 17, poz. 108 i z 1963 r. Nr 14, poz. 74) zarządza się, co następuje:

§ 1. Do korzystania z odroczenia zasadniczej służby wojskowej ze względu na odbywanie studiów lub pobieranie nauki uprawnieni są poborowi będący studentami (sluchaczami, uczniami):

- 1) uniwersytetów, politechnik, akademii, szkół głównych i innych szkół wyższych,
- 2) wyższych szkół zawodowych (dziennych i wieczorowych),
- 3) studiów nauczycielskich, kulturalno-oświatowych, bibliotekarskich oraz państwowych kursów nauczycielskich,
- 4) szkół (studiów) zawodowych dla absolwentów średnich szkół ogólnokształcących,
- 5) techników przemysłowo-pedagogicznych,
- 6) średnich szkół zawodowych, do których warunkiem przyjęcia jest ukończenie zasadniczej szkoły zawodowej,

- 7) państwowych szkół artystycznych II stopnia,
- 8) państwowych szkół morskich,
- 9) państwowych szkół rybołówstwa morskiego,
- 10) 4-letnich szkół średnich — w okresie pobierania nauki, nie dłużej jednak niż do końca roku szkolnego, w którym kończą 21 lat życia,
- 11) 5-letnich szkół średnich — w okresie pobierania nauki, nie dłużej jednak niż do końca roku szkolnego, w którym kończą 22 lata życia.

§ 2. Przewidziane w § 1 uprawnienia przysługują również słuchaczom lub studentom studiów zawodowych, specjalnych albo wieczorowych w szkołach wyższych oraz uczniom szkół średnich dla pracujących.

§ 3. 1. Udzielenie odroczenia studentom (sluchaczom, uczniom) określonym w §§ 1 i 2 następuje w trybie i na zasadach przewidzianych w przepisach o poborze i udzielaniu odroczeń zasadniczej służby wojskowej.

2. Podstawę do udzielenia odroczenia stanowi zaświadczenie o odbywaniu studiów (pobieraniu nauki), wydane przez

dziekana wydziału szkoły wyższej (dyrektora, kierownika szkoły).

3. Zaświadczenie, o którym mowa w ust. 2, powinno w szczególności zawierać:

- 1) pełną nazwę szkoły, w której student (słuchacz, uczeń) odbywa studia (pobiera naukę), oraz nazwę wydziału szkoły wyższej i kierunek studiów,
- 2) adres w miejscu stałego zamieszkania studenta (słuchacza, ucznia), a w razie czasowego pobytu poza stałym miejscem zamieszkania — również adres w miejscu pobytu czasowego,
- 3) nazwisko i imię, imiona rodziców oraz datę i miejsce urodzenia studenta (słuchacza, ucznia),
- 4) określenie roku studiów, na którym student (słuchacz) odbywa studia (klasy, w której uczeń pobiera naukę), oraz czas trwania studiów (nauki) w szkole,
- 5) jeżeli student (słuchacz, uczeń) powtarza dany rok studiów (nauki) — stwierdzenie tego faktu i jego przyczyny,
- 6) miejsce i datę wystawienia zaświadczenia, odcisk pieczęci okrągłej szkoły oraz podpis dziekana wydziału szkoły wyższej (dyrektora, kierownika szkoły).

4. O przerwaniu studiów (nauki) przez studenta (słuchacza, ucznia), któremu wydano zaświadczenie, jak również

o niepromowaniu ucznia do następnej klasy uprawniającej do uzyskania odroczenia bądź o skreśleniu studenta (słuchacza, ucznia) z listy studentów (słuchaczy, uczniów) organ wystawiający zaświadczenie obowiązany jest zawiadomić w ciągu 7 dni wojskową komendę rejonową właściwą dla miejsca zamieszkania studenta (słuchacza, ucznia).

§ 4. Przepisów zarządzenia nie stosuje się do:

- 1) uczniów (słuchaczy) szkół prowadzonych przez organizacje i instytucje oraz osoby prawne i fizyczne na podstawie art. 39 ustawy z dnia 15 lipca 1961 r. o rozwoju systemu oświaty i wychowania (Dz. U. Nr 32, poz. 160), z wyjątkiem szkół prowadzonych przez organizacje zawodowe, spółdzielcze i młodzieżowe,
- 2) studentów podlegających obowiązkowi wojskowego szkolenia studentów.

§ 5. Traci moc zarządzenie nr 44 Prezesa Rady Ministrów z dnia 11 kwietnia 1960 r. w sprawie określenia szkół wyższych i szkół średnich, których studenci (uczniowie) uprawnieni są do korzystania z odroczenia zasadniczej służby wojskowej (Monitor Polski z 1960 r. Nr 35, poz. 174 i z 1962 r. Nr 82, poz. 386).

§ 6. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *J. Cyrankiewicz*

166

ZARZĄDZENIE MINISTRA KOMUNIKACJI

z dnia 28 marca 1963 r.

w sprawie obowiązku dowozu przesyłek drobnych do stacji kolejowych oraz ich odwożenia z tych stacji.

Na podstawie § 3 uchwały nr 446 Rady Ministrów z dnia 17 listopada 1961 r. w sprawie dowozu przesyłek drobnych do stacji kolejowych (Monitor Polski Nr 92, poz. 393) oraz w związku z art. 10 ust. 1 dekretu z dnia 24 grudnia 1952 r. o przewozie przesyłek i osób kolejami (Dz. U. z 1953 r. Nr 4, poz. 7) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w niniejszym zarządzeniu jest mowa:

- 1) o przesyłce — należy przez to rozumieć przesyłkę drobną w rozumieniu przepisów o przewozie przesyłek i osób kolejami,
- 2) o wydziałach komunikacji — należy przez to rozumieć wydziały komunikacji prezydów wojewódzkich rad narodowych lub rad narodowych miast wyłączonych z województw,
- 3) o PKS — należy przez to rozumieć wojewódzkie przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej,
- 4) o DOKP — należy przez to rozumieć dyfunkcje okręgowe kolei państwowych.

§ 2. Obowiązek zlecenia PKS przez państwowe jednostki organizacyjne dowozu przesyłek wprowadza się na stacjach kolejowych, z których PKS wykonują odwożenie tych przesyłek do składów odbiorców na zlecenie kolei. Na stacjach kolejowych, z których PKS nie wykonują dotychczas odwożenia przesyłek do odbiorców, wprowadzenie dowozu przesyłek do tych stacji może nastąpić równocześnie z wprowadzeniem odwożenia.

§ 3. 1. Dowóz przesyłek wykonują PKS:

- 1) na warunkach przewidzianych w rozporządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 24 maja 1960 r. w sprawie regulaminu zarobkowego przewozu i spedycji w ciężarowym transporcie samochodowym (Dz. U. Nr 31, poz. 174) za pobraniem opłat określonych w taryfie towarowej transportu samochodowego i spedycji,

2) występując w stosunku do kolei jako spedytor, działający na zlecenie i rachunek zleceniodawcy w imieniu zleceniodawcy lub w imieniu własnym jako nadawca przesyłki.

2. Odwożenie przesyłek przez PKS w ramach zawartej umowy z koleją odbywa się na podstawie przepisów wykonawczych do dekretu z dnia 24 grudnia 1952 r. o przewozie przesyłek i osób kolejami (Dz. U. z 1953 r. Nr 4, poz. 7).

§ 4. Dowóz przesyłek odbywa się z miejsc wskazanych przez nadawców do stacji kolejowych; odwożenie przesyłek odbywa się ze stacji kolejowych do składów odbiorców.

§ 5. 1. Wnioski w sprawie wprowadzenia dowozu i odwożenia przesyłek składają DOKP w porozumieniu z PKS lub PKS w porozumieniu z DOKP do wydziałów komunikacji; wnioski takie mogą zgłaszać również zainteresowane państwowe jednostki organizacyjne.

2. Przy rozpatrywaniu wniosków, o których mowa w ust. 1, należy się kierować:

- 1) korzyściami ekonomicznymi, związanymi z wykonywaniem przez PKS dowozu i odwożenia przesyłek, a w szczególności racjonalnym wykorzystaniem pojazdów samochodowych, zmniejszeniem ilości pracowników zatrudnionych przy tych przewozach itp.,
- 2) zwiększeniem przepustowości magazynów kolejowych i przyśpieszeniem obrotu wagonów użytych do przewozu przesyłek.

3. Wydział komunikacji po stwierdzeniu celowości i możliwości wprowadzenia wniosku w życie ustala w porozumieniu z DOKP i PKS termin rozpoczęcia wykonywania dowozu i odwożenia przesyłek.

4. Rozpoczęcie dowozu i odwożenia przesyłek nie może nastąpić wcześniej niż po upływie dwóch tygodni od daty podania tego do publicznej wiadomości (§ 6).